

Sfântul Mucenic Elefterie - episcopul

După cum bine știți, luna decembrie abundă în sărbători care mai de care mai interesante ce asigură prin frumusețea lor buna trecere dintre ani. Poate că tocmai de aceea, de-a lungul timpului s-au păstrat la fel de multe tradiții care demonstrează valoarea spirituală a evenimentelor sau persoanelor pe care ne străduim să le păstrăm în amintire așa cu se cuvine în scopul de a nu denatura sensul creștin al lucrării lui Dumnezeu Fiul, Întrupat în sânul Sfintei Treimi pentru a noastră mântuire.

Fără îndoială, în centrul acestei luni numită popular *andrea, undrea*¹, se află Praznicul Nașterii după trup a Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos, Cel Care va ridica neamul omenesc din păcat prin puterea Învierii Sale. Evenimentul apariției lui Dumnezeu între oameni în chip văzut reprezintă exemplul dragostei pe care Creatorul o arată față de creatura Sa.

Ca răspuns la această atitudine de iubire absolută, omul trebuia să-și manifeste pornirea spre divinitate prin fapte trupești și sufletești care să-l apropie de Tatăl ceresc. Cei care reușesc să se apropie cât mai mult de acest ideal sunt *sfînții* din toate timpurile. Aceasta este rațiunea pentru care am hotărât de a continua șirul prezentării sumare a vieții unor persoane alese, îndeletnicite cu împlinirea poruncilor dumnezeiești.

Sfântului Mucenic Elefterie este parte a aceluia care, nu numai că s-au sacrificat pentru libertatea creștinismului dar au și înțeles sensul chemării pe care o avem de la Dumnezeu: lupta cu ispitele spre împlinirea mântuirii noastre și a celor de lângă noi.

Locuitor al Romei, rămâne orfan de tată și este crescut numai de mama sa Antia care primește credința creștină chiar de la Sfântul Apostol Pavel². De la o vârstă fragedă este sub directa atenție a episcopului Anichit de la care deprinde tâlcuirea Sfintelor Scripturi. Chiar de la 15 ani devine diacon pentru ca la 20 de ani să fie deja episcop al Iliricului (actualul teritoriu din sudul Dunării). Știa însă că viața nu-i va fi ușoară datorită prigoanei la care era supus creștinismul. Râvna sa pentru Hristos și propovăduirea învățaturii dumnezeiești i-aduc în prejmă nenumărați oameni și de aici până la urechile autorităților nu mai e decât un pas.

¹ Antoaneta Olteanu – Calendarele poporului român – București, Paideia, 2001, p.507.

² Viețile Sfinților..., Ed. Biserica Ortodoxă Alexandria, 2002, p. 180.

Împăratul Adrian (117-138), deși oprește tumultul contra creștinilor³ poruncește ca episcopul să fie supus chinurilor. La sfatul prefectului se construiește un cuptor care avea țepușe ascuțite de o parte și de alta. Rugăciunea Sfântului către Dumnezeu schimbă atitudinea prefectului și acesta umplându-se de Duhul Sfânt intră în cuptor și mărturisește că Hristos este Dumnezeu ieșind astfel nevătămat. Va fi în schimb decapitat în timp ce episcopul, deși salvat prin credința sa din vârtoarea cuptorului, va fi legat de un car tras de cai sălbatici. Îngerii îl vor dezlega însă și-l vor duce într-un munte unde va trăi alături de animale.

Chiar dacă Împăratul Adrian va trimite oameni ca să-l prindă, aceștia vor fi botezați și îndrumați la Hristos iar împreună cu ei alți aproape cinci sute de oameni. În cele din urmă va fi ucis de doi ostași iar mama sa Antia sacrificată cu sabia pe când îmbrățișa pe fiul său deja mort. Exemplul dat prin curajul acestui om, într-o perioadă în care numele de creștin însemna de fapt moartea, nu face decât să ne întărească pe fiecare dintre noi în drumul spre mântuire.

De mic copil și până la moarte Sfântul s-a evidențiat prin deschiderea sa spre sacrificiu chiar dacă știa că aceasta nu-i va folosi în petrecerea pământească ci în viața cea veșnică. Acesta este și îndemnul pe care trebuie să-l concretizăm într-o societate ce pare să reia prigoana față de creștinism prin nenumăratelor inovații născute în sânul religiei.

Nădejde

George – Daniel

Revista *Credința Ortodoxă*, a Ep. Romanului – Nr. 12, Dec. 2002, p.5.

³ Istoria Bisericească Universală, vol. 1, Ed. Institutului biblic și de misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1987, p.113.